

สายสุริย์ ปักกะทานัง 2552: ผลกระทบของเงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศที่มีต่อ
การออมภายในประเทศไทย ปรินญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์สันติยา เอกอัคร,
Ph.D. 145 หน้า

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย จำเป็นต้องอาศัยเงินทุนจำนวนมาก การออมภายใน
ประเทศถือเป็นแหล่งเงินทุนที่มีความสำคัญ อันเนื่องมาจากสามารถนำเงินออมไปลงทุนให้เกิด
การเติบโตทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามการพัฒนาประเทศโดยอาศัยเงินออมภายในประเทศเพียง
อย่างเดียวอาจไม่สามารถตอบสนองความต้องการเงินทุนที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยแหล่ง
เงินทุนจากต่างประเทศ การศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาผลกระทบของเงินทุน
ไหลเข้าจากต่างประเทศที่มีต่อการออมภายในประเทศไทย การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ใช้ข้อมูล
เป็นรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2530 – 2550 ส่วนการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ใช้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส
ระหว่างไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2541 – ไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2550 โดยสร้างแบบจำลองในรูปแบบ
ของระบบสมการเกี่ยวเนื่อง (Simultaneous Equation) และประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด
สองขั้น (Two Stage Least Square)

ผลการวิเคราะห์เชิงพรรณนา พบว่าการออมภายในประเทศส่วนใหญ่มาจากการออมของ
ภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออมภาคครัวเรือน ส่วนของเงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศ
พบว่าเงินกู้ยืมจากต่างประเทศเป็นเงินทุนที่มีบทบาทสำคัญมากกว่าเงินทุนไหลเข้าประเภทอื่นๆ
และจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณ พบว่าเงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศ ผลัดกันข้ามมวลรวม
ประชาชาติ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ และดัชนีราคาผู้บริโภค มีผลกระทบในทิศทาง
เดียวกับการออมภายในประเทศไทย

จากผลการศึกษาสามารถนำไปสู่ข้อเสนอแนะ คือ รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควร
พิจารณามาตรการหรือนโยบายในการใช้เงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศ ผลัดกันข้ามมวลรวม
ประชาชาติ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ และดัชนีราคาผู้บริโภค เป็นเครื่องมือในการกำหนด
ทิศทางหรือระดับการออมภายในประเทศให้อยู่ในระดับที่มีความเหมาะสม และควรมีแนวทางใน
การจัดสรรเงินออมภายในประเทศ เพื่อการพัฒนาประเทศให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ส่งผลให้
เกิดความเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน